

Kilka uwag na tle art. 105 ust. 4i ustawy – Prawo bankowe

Celem niniejszego opracowania jest omówienie nowych zasad przekazywania informacji przez banki instytucjom utworzonym na podstawie art. 105 ust. 4 p.b. ze wskazaniem ich mankamentów oraz problemów, jakie może stwarzać ich praktyczna realizacja. Artykuł nie stanowi wyczerpującego opracowania tematu, ale koncentruje się na kilku wybranych zagadnieniach, które w ocenie autora mogą mieć znaczenie dla interpretacji i stosowania art. 105 ust. 4i p.b.

MICHAŁ TOROŃCZAK

Ustawą z 5.08.2015 r. o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz niektórych innych ustaw¹ dodano do ustawy – Prawo bankowe² art. 105 ust. 4i, który ustanawia nowe zasady współpracy m.in. banków z instytucjami utworzonymi na podstawie art. 105 ust. 4 p.b.³. Aktualnie współpraca ta oparta jest całkowicie na zasadach kontraktowych – banki przekazują tym podmiotom informacje na podstawie zawieranych z nimi umów. Umowy te określają zakres przekazywanych danych i sposób przekazywania informacji, jak również regulują szereg innych szczegółowych kwestii. Od 11.09.2016 r. sytuacja ta uległa zasadniczej zmianie. **Po wejściu w życie nowej regulacji m.in. banki są zobligowane do przekazywania określonych informacji instytucjom utworzonym na podstawie art. 105 ust. 4 p.b. bezpośrednio na mocy przepisu prawa, który to przepis także wskazuje zakres danych objętych obowiązkiem przekazywania.**

Zgodnie z art. 105 ust. 4 p.b. banki mogą, wspólnie z bankowymi izbami gospodarczymi, utworzyć instytucje upoważnione do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania bankom, innym instytucjom ustawowo upoważnionym do udzielania kredytów, instytucjom kredytowym, instytucjom pożyczkowym i podmiotom, o których mowa w art. 59d⁴ ustawy z 12.05.2011 r. o kredycie konsumenckim⁵, określonych informacji

¹ Ustawa z 5.08.2015 r. o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1357).

² Ustawa z 29.08.1997 r. – Prawo bankowe (t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 128, ze zm.), dalej: „p.b.”.

³ W praktyce najważniejszym tego typu podmiotem jest Biuro Informacji Kredytowej S.A.

⁴ W przepisie tym mowa o podmiotach posiadających formę prawną spółki akcyjnej albo spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, mających siedzibę na terytorium państwa będącego członkiem Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita Polska, Konfederacja Szwajcarska lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, spełniających warunki wskazane w art. 59a ustawy o kredycie konsumenckim, które mogą prowadzić działalność jako instytucja pożyczkowa.

⁵ Ustawa z 12.05.2011 r. o kredycie konsumenckim (t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 1497, ze zm.).